

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/73/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2616200433
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2616200433.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého L. G., nar. XX.X.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: F. F., nar. XX.X.XXXX, B. č. XXXX, B. F., právne zastúpená JUDr. Irenou Belišovou, advokátkou, Romanova 1, Bratislava, a J. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XXXX, V.-Q., o návrhu otca na zmenu úpravy styku a návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca maloletého proti rozsudku Okresného súdu Senica, zo dňa 20. februára 2018, č.k. 11P/3/2016-289, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í t a k**, že:

Otec maloletého je oprávnený stykať sa s maloletým L. každý nepárny víkend v mesiaci od piatku 16.00 hod. do nedele 13.30 hod. v domácnosti rodičov otca maloletého s tým, že matka v piatok v určenom čase maloletého odovzdá rodičom otca maloletého v mieste ich bydliska a po ukončení styku si maloletého na rovnakom mieste prevezme.

Výživné otca na maloletého L. sa zvyšuje zo sumy 150 eur na sumu 165 eur mesačne s účinnosťou od 10.5.2016, ktoré výživné je otec povinný zaplatiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky.

Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 10.5.2016 do 30.11.2019 otcovi nevznikol.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Senica, č.k. 4P/98/2012-26 zo dňa 8.11.2012.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním návrh otca na zmenu úpravy styku s maloletým L. zamietol, zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého L. zo sumy 150 eur na 180 eur mesačne s účinnosťou od 10.5.2016, určil nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 10.5.2016 do 28.2.2018 v sume 651,29 eur, ktorý mu povolil splácať po 20 eur mesačne, splatných spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, čím zmenil rozsudok OS Senica, č.k. 4P/98/2012-26, zo dňa 8.11.2012 v časti vyživovacej povinnosti na maloletého L. a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že otec maloletého sa návrhom doručeným súdu dňa 22.1.2016 domáhal zmeny úpravy styku s maloletým L. z dôvodu, že naposledy bol styk upravený rozsudkom zo dňa 8.11.2012. Vykonával sa od tej doby sporadicky, čoho príčinou bola prítomnosť matky dieťaťa pri styku. V poslednom období mu matka odmieta dieťa dávať, robí mu problémy, čoho svedkom je aj maloletý L., ktorý má k nemu vytvorený veľmi pekný vzťah a on má záujem sa so synom stretávať častejšie bez prítomnosti matky. Tvrdil, že má všetky predpoklady preto, aby sa mohol s maloletým stretávať bez prítomnosti matky. Matka v rámci konania podala dňa 10.5.2016 návrh

na zvýšenie výživného na sumu 300 eur mesačne, keď uviedla, že pri poslednej úprave výživného mal maloletý 9 mesiacov, bol v celodennej starostlivosti matky. V súčasnosti už navštevuje základnú školu. Otec s návrhom na zvýšenie výživného nesúhlasil, uviedol, že výživné v sume 150 eur mesačne je primerané veku a potrebám dieťaťa. Matka s návrhom na rozšírenie styku súhlasila čiastočne. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie a zistil, že naposledy bolo výživné na maloletého L. upravované rozsudkom OS Senica, č.k. 4P/98/2012-26 zo dňa 8.11.2012 a to sumou 150 eur mesačne s účinnosťou od 1.8.2012. V čase tejto úpravy výživného bol otec zamestnaný, jeho priemerný mesačný príjem bol 944,64 eur netto. Býval u svojich rodičov, iné vyživovacie povinnosti nemal. Matka v tom čase bola s maloletým L. na materskej dovolenke. Poberala rodičovský príspevok, bývala s maloletým u svojich rodičov, inú vyživovaciu povinnosť nemala. Maloletý L. mal 9 mesiacov. Matka k úprave styku otca s maloletým dodala, že od marca 2016 sa styk otca s maloletým nerealizuje vôbec, otec ich vôbec nekontaktuje, kontaktoval ju v decembri 2016, pričom vtedy bola s maloletým u známych a otec tam odmietol prísť. Po návrate zo služobnej cesty od júna 2017 sa s maloletým stretol v auguste 2017 a v novembri 2017. Bolo vykonané psychologické vyšetrenie maloletého L. na žiadosť matky, pričom bolo zistené, že maloletý má vybudovaný kladný vzťah a citovú naviazanosť na matku, rizikovým faktorom ohrozujúcim zdravý psychický vývoj dieťaťa sú pretrvávajúce konflikty jeho rodičov, ktoré u dieťaťa narúšajú hlavne jeho pocit bezpečia a istoty. Rodičia spolu s maloletým sa podrobili aj na výzvu súdu poradenskému procesu na ÚPSVaR Senica, pričom zo správy vyplynulo, že obaja rodičia sa zhodli na tom, že určovať presné dni styku dieťaťa s otcom nie je vhodné, nakoľko obaja rodičia pracujú na smeny. Dohodli sa, že otec sa so synom stretne minimálne dvakrát za mesiac, zatiaľ v prítomnosti matky, pričom je dôležité, aby obaja rodičia komunikovali bez konfliktov. Bolo im navrhnuté, aby vyskúšali tento model, k čomu otec uviedol, že koncom marca 2017 odchádza na trojmesačnú služobnú cestu do zahraničia. Súd zistil, že otec je zamestnaný s priemerným mesačným príjmom od augusta 2015 do júla 2016 v sume 1.024 eur netto, v roku 2017 v sume 1.394,87 eur netto. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Matka je zamestnaná, jej priemerný čistý mesačný príjem za rok 2017 bol v sume 732,87 eur netto. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Maloletý L. je zdravý, má len bežné choroby, platené krúžky nenavštevuje, matka s ním robí voľnočasové aktivity, najmä plávanie. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie navštevoval predškolskú prípravu v materskej škole. Právne súd prvej inštancie posúdil vec podľa § 26, § 78 ods. 1, § 62 § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Zo zisteného skutkového stavu, pokiaľ ide o návrh otca na zmenu úpravy styku s dieťaťom, súd dospel k záveru, že v zmysle § 26 Zákona o rodine neprišlo k podstatnej zmene pomerov. Rizikovým faktorom ohrozujúcim zdravý psychický vývoj dieťaťa boli preukázané pretrvávajúce konflikty jeho rodičov, ktoré u dieťaťa narúšajú jeho pocit bezpečia a istoty. V rámci konania sa rodičia podrobili psychologickému poradenstvu, pričom vzájomná dohoda bola, že sa otec bude s maloletým stretávať dvakrát do mesiaca, najskôr v prítomnosti matky. Od konca marca na tri mesiace bol otec dieťaťa na služobnej ceste v zahraničí, ale ani po tomto termíne už neprejavil žiadnu aktivitu a snahu pokračovať v navrhnutom modeli stretávania s maloletým, naopak, od tejto doby sa s maloletým nestretol. Súd skonštatoval, že otcov záujem o stretávanie sa s maloletým nie je skutočný, pretože nevyužíva ani stretávanie sa so synom, ktoré bolo upravené posledným súdnym rozhodnutím, preto súd jeho návrh ako nedôvodný zamietol. Pokiaľ ide o zvýšenie výživného, súd dospel k záveru, že prišlo k podstatným zmenám pomerov, uplynula doba viac ako päť rokov od posledného rozhodnutia, pričom maloletý L. začal navštevovať materskú školu, je v predškolskom veku. U otca prišlo k nárastu príjmu približne o 1/3, pribudla mu vyživovacia povinnosť, matka maloletého sa po materskej dovolenke riadne zamestnala. Súd vychádzal z úvahy, že otec dieťaťa sa nad rámec bežného výživného žiadnym spôsobom nepodieľa na jeho výžive. Naposledy určené výživné už nezodpovedá momentálne možnostiam a schopnostiam a ani veku a potrebám maloletého. Otec má priemerný príjem v sume 1.394,87 eur netto, má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, z ktorého príjmu bude schopný platiť výživné na dve deti v celkovej sume maximálne 418 eur, ktorá suma predstavuje 30% jeho príjmu. Pri rozdelení tejto sumy medzi dve deti pripadá na každé dieťa suma 209 eur. Súd považoval za primeranú sumu 180 eur, ktorá musí postačiť na pokrytie všetkých potrieb dieťaťa. Matka má tiež povinnosť adekvátnou čiastkou svojho príjmu podieľať sa na výživnom na dieťa. Vzhľadom k jej príjmu je to suma približne 90 eur. Po zaplatení výživného zo strany oboch rodičov, ako aj s rodinnými prídavkami, bude mať maloletý dostatok financií na zabezpečenie svojej výživy, pričom táto suma bude prekračovať sumu životného minima určenú zákonným ustanovením a to zákonným opatrením č. 173/2017 účinného od 1.7.2017, kde bolo určené životné minimum na jedno nezaopatrené dieťa sumou 91,06 eur mesačne. Keďže súd prvej inštancie zvýšil výživné s účinnosťou od podania návrhu, vznikol otcovi nedoplatok na zročnom výživnom od 10.5.2016 do 28.2.2018 v sume 651,29 eur, t.j. suma 21,29 eur za 22 dní mesiaca máj 2016 a za 21 mesiacov po 30 eur. Vzhľadom na celkovú výšku nedoplatku súd určil otcovi možnosť tento uhradiť v splátkach po 20 eur mesačne tak, aby bol nedoplatok zaplatený najneskôr do troch rokov.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie otec maloletého L.. Uviedol, že súd zamietol jeho návrh na zmenu úpravy styku. Poukázal na skutočnosť, že naposledy súd rozhodol o úprave styku 8.11.2012, teda keď mal maloletý 9 mesiacov. Ku dňu podania návrhu na zmenu úpravy styku mal vek 4 roky a ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku dovŕšil fyzický vek 6 rokov. Upraviť styk otca so synom vo veku 6 rokov za prítomnosti matky je absurdné a z právneho i z pedopsychologického hľadiska nedôvodné a neakceptovateľné. Pokiaľ mal súd pochybnosti o schopnosti otca riadne sa o dieťa počas styku postarať, mal možné pochybnosti odstrániť prostredníctvom osvedčených inštitútov, ako je napr. uloženie povinnosti obidvom rodičom spoločne a za prítomnosti dieťaťa podrobiť sa v súdom určenom rozsahu a zariadení psychologickému poradenstvu. Napriek skutočnosti, že matkou predložená správa z psychologického vyšetrenia Centrom pedagogicko-psychologických služieb Senica takýto postup odporučila, súd nenariadil dôkladné pedopsychologické vyšetrenie stavu dieťaťa. Je absurdné, že súd akceptoval argumentáciu matky o akomsi strachu maloletého L. z otca, údajne v dôsledku traumatizujúceho zážitku spôsobeného rozbitím obloku otcom v dome starej matky, pričom je jasné, že matka 24 hodín denne, 7 dní v týždni, sústavne atakuje psychiku na nej a len na nej závislého dieťaťa a túto závislosť plne zneužíva na vytvorenie negatívneho obrazu otca vo vedomí dieťaťa. K výživnému uviedol, že súd jednostranne vyhodnotil zvýšenie príjmových pomerov otca na úkor rodiny otca a jeho ďalšieho maloletého dieťaťa. Súd vôbec nezaujímal jeho oprávnené životné náklady. Uviedol, že jeho nevyhnutné a pravidelné mesačné náklady a jeho rodiny predstavujú čiastku vyše 1.000 eur mesačne a to výživné na L. 150 eur, splátka stavebná pôžička 173 eur, splátky hypotekárny úver 281 eur, mobilný telefón, internet, vodné-stočné, smeti, kúrenie, doprava do práce. Rozdiel medzi jeho príjmami v roku 2016 a 2017 predstavuje čiastku približne 300 eur mesačne. Táto suma vyššieho príjmu nastala v dôsledku zvýšeného príjmu zo služobnej pracovnej cesty. Jeho príjem v roku 2018 a v rokoch nasledujúcich bude na úrovni roku 2016, zvýšený o valorizáciu, pretože uňho neprišlo k zvýšeniu platovej triedy ani k priznaniu iných mzdových benefitov. Bude teda predstavovať približne 980 eur. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Matka maloletého v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že tvrdenia otca v odvolaní sú nepravdivé, účelové, otec napriek uvádzaným skutočnostiam neprejavil záujem o styk s maloletým od poslednej jeho návštevy v novembri 2017. Neposkytuje maloletému ani benefity poskytované zamestnávateľom otca pre deti zamestnancov. Po doručení rozsudku matke oznámil, že jej žiadne peniaze navyše, ako platil doposiaľ, nezaplatí.

4. Opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť, pretože výška výživného ako aj doterajšia úprava styku dieťaťa s otcom sú v záujme maloletého dieťaťa, ktorý má v domácnosti matky vytvorené všetky podmienky na jeho výchovu a starostlivosť.

5. Otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že je zarážajúce, že si matka, ktorá štyri roky beztrešne nerešpektuje právoplatný rozsudok súdu o úprave styku, nepripravuje dieťa na styk s otcom a naopak, 24 hodín denne, 7 dní v týždni sústavne atakuje psychiku na nej závislého dieťaťa, a túto závislosť plne zneužíva na vytvorenie negatívneho obrazu otca. Práve tvrdenia matky v jej vyjadrení k odvolaniu sú nepravdivé a účelové. Opakovane minimálne dvakrát za dobu od jeho poslednej návštevy syna kontaktoval telefonicky matku, čo vie preukázať výpisom hovorov. V prvom prípade mu oznámila, že v termíne, kedy mal určený styk, nie sú doma, druhý raz mu povedala, že ju má kontaktovať za účelom styku s L. minimálne tri dni vopred. Keď chcel v určený deň na styk syna navštíviť aj s rodičmi, vyhovorila sa, že nie sú doma, údajne sú na návšteve. Je zrejme, že matka sústavne znemožňuje a marí jeho kontakt so synom L. a taktiež kontakt jeho rodičov s vnukom.

6. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - rodič dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce, bez toho, aby bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, keďže ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie otca je čiastočne dôvodné, preto je napadnutý rozsudok potrebné zmeniť.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 11P/3/2016 je zmena úpravy styku otca s maloletým a to jeho rozšírenie a zvýšenie výživného otca na maloletého, ktorého sa matka domáhala zo sumy 150 eur na 300 eur mesačne.

8. Predmetom prieskumu odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh otca na zmenu úpravy styku jeho rozšírením zamietnutý a výživné otca na maloletého L. bolo zvýšené zo sumy 150 eur na 180 eur mesačne s účinnosťou od 10.5.2016 a zároveň bol určený nedoplatok na zročnom výživnom od 10.5.2016 do 28.2.2018 v sume 651,29 eur, ktorý súd otcovi povolil uhradiť v splátkach po 20 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

9. Z obsahu spisu vyplynulo, že výživné na maloletého L. bolo naposledy určené v novembri 2012 rozsudkom Okresného súdu Senica, č.k. 4P/98/2012-26 sumou 150 eur a zároveň upravený styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený sa s maloletým stykať každý nepárny týždeň v nedeľu od 14.00 hod. do 18.00 hod., každý týždeň v stredu od 17.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že matka má právo byť prítomná pri realizácii styku otca s maloletým. Maloletý mal v čase rozhodovania 10 mesiacov. Matka s ním bola na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok, otec bol zamestnaný s priemerným čistým mesačným zárobkom 944 eur mesačne, pričom obaja rodičia iné vyživovacie povinnosti nemali. V súčasnosti maloletý žije s matkou, ktorá je riadne zamestnaná s priemerným čistým mesačným príjmom 730 eur. Otec maloletého je ženatý, má ďalšie dve vyživovacie povinnosti, pričom jeho manželka je t.č. na materskej dovolenke. Otec je riadne zamestnaný v spoločnosti V. Q. B. s priemerným čistým mesačným zárobkom 1.332 eur. Matka tvrdila, že otec podniká, ktorá skutočnosť však nebola jednoznačne preukázaná. Z listinných dôkazov predložených matkou maloletého a z výpovede svedkyne - matky otca na odvolacom pojednávaní, odvolací súd mal za to, že otec vlastní viacero motorových vozidiel, ktoré sú na fotografiách (v počte 7 áut), ktoré požičiava. Výška príjmu z tejto činnosti však preukázaná nebola.

10. Prvá odvolacia námietka sa týkala styku otca s maloletým. Na odvolacom pojednávaní rodičia v podstate zhodne uviedli, že otec sa v súčasnosti s maloletým synom stretáva, dohodli sa spolu s matkou na tom, že maloletého bude matka nosiť k rodičom otca dvakrát, niekedy trikrát do mesiaca na jeden deň, väčšinou počas víkendu a on k svojim rodičom chodí každý deň, takže keď je maloletý u nich, celý deň tam s ním strávi. Matka na odvolacom pojednávaní uviedla, že má dobrý vzťah s rodičmi otca, ako aj s jeho sestrou, maloletého bez problémov dáva k starým rodičom zo strany otca, pokiaľ títo majú záujem sa s maloletým stretnúť. Navrhla upraviť styk otca s maloletým tak, že otec sa bude stretávať s maloletým každý nepárny víkend od piatku 16.00 hod. do nedele 13.30 hod. v bydlisku starých rodičov zo strany otca s tým, že ona v piatok v určenom čase maloletého starým rodičom v mieste ich bydliska odovzdá a v nedeľu po skončení styku si maloletého od starých rodičov prevezme. Otec s takouto úpravou styku súhlasil. Odvolací súd vypočul aj starú matku maloletého, teda matku otca, u ktorej v domácnosti sa má styk otca s maloletým realizovať, ktorá uviedla, že styk otca s maloletým v jej domácnosti už prebiehal, má vedomosť o tom, že matka navrhuje rozšíriť styk na každý nepárny víkend od piatku do nedele s tým, že styk by sa realizoval v ich domácnosti, kde by otec s dieťaťom trávil čas. Voči takejto úprave styku nemala žiadne výhrady, uviedla, že s takouto úpravou súhlasí aj jej manžel.

11. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd považoval za dôvodné zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietnutia návrhu na zmenu úpravy styku a úpravu styku zmenil tak, že otec sa bude s maloletým synom stretávať v domácnosti svojich rodičov, teda manželov G., a to každý nepárny víkend v mesiaci od piatku 16.00 hod. do nedele 13.30 hod., s tým, že matka v piatok maloletého odovzdá rodičom otca v mieste ich bydliska a po ukončení styku si maloletého na rovnakom mieste prevezme. Takto upravený styk odvolací súd považoval za vhodný a v záujme maloletého dieťaťa.

12. Druhá odvolacia námietka sa týkala zvýšenia výživného na 180 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu.

13. V zmysle aj súdom prvej inštancie aplikovaného ustanovenia § 78 Zákona o rodine, dohody i súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery, resp. ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a trvanie dávok, pričom zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov. Hmotnoprávnou podmienkou pre zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov, ktorá musí byť podstatná, musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku

výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne vývojom životných nákladov. Pri určení výživného súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Konkrétna výška výživného je tak ovplyvňovaná faktormi na strane oprávneného dieťaťa, kde je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa ale sú dané širšie, jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu oprávneného. Medzi odôvodnené potreby tak nepatria len pravidelné mesačné výdavky ale aj náhodné výdavky, ktoré napr. súvisia so zdravotným stavom oprávneného. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane povinného sa prihliada najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil, s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. U povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností.

14. Po posúdení súdom prvej inštancie ako i odvolacím súdom zistených a preukázaných možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov maloletého, s prihliadnutím na jeho odôvodnené potreby, odvolací súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre zvýšenie výživného. Súd správne skonštatoval pomery účastníkov v čase ostatného rozhodnutia a tiež zmenu pomerov tak na strane maloletého dieťaťa ako aj na strane rodičov. Nesprávne však podľa názoru odvolacieho súdu zvýšil výživné na sumu 180 eur. Odvolací súd má za to, že maloletý je o 7 rokov starší, v dôsledku čoho sa úmerne veku podstatne zvýšili náklady spojené s jeho výživou, keď v čase posledného rozhodnutia nemal ešte ani jeden rok a v súčasnosti už prešiel materskou školou a navštevuje druhý ročník základnej školy. Matka maloletého sa od posledného rozhodnutia zamestnala po skončení materskej dovolenky a dosahuje príjem 730 eur mesačne, takže príjem sa jej zvýšil. Zatiaľ inú vyživovaciu povinnosť nemá, avšak v súčasnosti je tehotná a očakáva narodenie dieťaťa. Otec si založil rodinu, oženil sa, pribudli mu dve vyživovacie povinnosti voči maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva, pričom s mladším dieťaťom narodeným v septembri 2019 je v súčasnosti jeho manželka na materskej dovolenke, takže jej príjem je rodičovský príspevok, z čoho možno dovodiť, že otec maloletého má v súčasnosti vyživovaciu povinnosť aj voči svojej manželke. Otec je riadne zamestnaný, dosahuje priemerný čistý mesačný zárobok 1.330 eur mesačne, teda o 300 eur vyšší ako pri poslednej úprave výživného. Okrem práce si dokáže nejakú finančnú sumu privyrobiť aj požičiavaním áut, keď odvolací súd skonštatoval, že ak by tieto motorové vozidlá, ktoré vlastní v počte podľa fotografií minimálne 7 kusov nevyužíval, ako tvrdil, tak by nemal dôvod v takomto množstve autá vlastniť. Svedkyňa potvrdila, že autá sú jeho a že ich aj občas požičiava. Z takto zistených osobných a majetkových pomerov odvolací súd považoval zvýšenie výživného za dôvodné len na výšku 165 eur mesačne, ktorú sumu považoval za primeranú odôvodneným potrebám maloletého ako aj schopnostiam a možnostiam povinného rodiča. Navyše maloletý, pokiaľ dostane 165 eur od svojho otca, 70 eur od matky, ktorá zatiaľ vzhľadom na vek dieťaťa väčšiu časť svojej vyživovacej povinnosti kompenzuje osobnou starostlivosťou a rodinné prídavky, bude mať maloletý dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie vlastnej výživy, keď matka neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by vynakladala vo zvýšenej miere na starostlivosť o dieťa.

15. Vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd mal za dôvodné zmeniť aj v časti zvýšenia výživného napadnutý rozsudok a zvýšiť výživné na sumu 165 eur mesačne s účinnosťou od podania žaloby. Keďže obaja rodičia zhodne uviedli, že za obdobie od podania žaloby do rozhodovania odvolacieho súdu otec prispieval na výživu syna pravidelne mesačne doposiaľ určenou sumou 150 eur a na začiatku roku 2020 zaslal okrem určenej sumy 150 eur po dobu 5 mesiacov ďalších 150 eur, odvolací súd skonštatoval, že za toto obdobie mu nedoplatok na zročnom výživnom nevznikol.

16. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že upravil styk a zvýšil výživné tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

17. O nároku na náhradu trov tohto konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods.2 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

18. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).